

Tuhlaajapojasta sanan opiskelijaksi

Teologian haasteet

Teologian opiskelija Dani Puolimatka on kolmannen vuoden teologian opiskelija. Hän vaikuttaa opinnoissaan hyvin perusteelliselta ja määrätietoiselta. Teologian opiskelu ei ole ollut kuitenkaan Danille aina helppoa. Pappiskutsumus vei hänet dogmaattiseen kriisiin, jossa hän joutui todella paneutumaan luterilaisen kirkon opetuksiin.

”Luin Raamattua ja tunnustuskirjoja läpi vierekkäin, ja vertailin, pitävätkö ne yhtä. Jouduin todella pohtimaan, rukoilemaan ja lukemaan Raamattua ennen kuin sain varmuuden siitä, että luterilainen oppi on todella Raamatun mukaista. Erityisesti opetukset kasteesta ja sidotusta ratkaisuvallasta eivät tuntuneet minusta järjestykseltä, mutta en päässyt siitä mihinkään, että mielestäni ne pitävät yhtä Raamatun kanssa. Virkakysymystäkin pohdin ainakin puolitoista vuotta.”, Dani toteaa.

”Olen joutunut taistelemaan, etten anna järkeni käydä Raamatun ylitse. Olen myös opetellut hyväksymään sen, että on kysymyksiä, joihin en saa vastausta.”

”STI on itselleni ja opintojeni kannalta todella merkittävä paikka, ja olen siitä kiittolinen. Täällä on hyvä kirjasto, laadukasta opetusta ja kaiken lisäksi mukavia ihmisiä, ja Timolta ja Hencalta voi kysyä mitä vain”, Dani hymyilee.

”Kesällä, kun STI oli suljettuna, huoma-

sin, että tänne oli ihan ikävä. Täältä löytyy aina ihmisiä, joiden kanssa voi keskustella teologiasta ja muustakin elämästä. Täytyy sanoa, että STI tekee opiskelijaelämästä elämää.”

Tulevaisuuden suunnitelmia ja haaveita

Vapaa-aikaansa Dani viettää esimerkiksi musiikin parissa.

”Soittelin ennen useamminkin bändeissa rumpuja. Tällä hetkellä en soita oikeastaan missään. Tosin kotona soittelen silloin tällöin syntikkää ja kitaraa. Musiikki on silti yhä lähellä sydäntäni.”

”Aikaisemmin olisin voinut sanoa harrastavani myös teologisten kirjojen lukemista, mutta ei kai sitä enää voi harrastukseen kutsua.”

Danilla on opinnoistaan jäljellä noin kolme vuotta. Tänä syksynä hän aloittaa kandiseminaarin Paavalin teologiasta. Hänellä on myös muita suunnitelmia vuoden varalle, sillä vain muutamaa päivää ennen haastattelua Dani kihlautui tyttöystävänsä Anna-Pauliinan kanssa, ja häitit suunnitellaan helmikuulle. Dani kertoo haaveilevansa muutosta pois pääkaupunkiseudulta, vaikka onkin asunut itse suurimman osan elämästään Espoossa.

”Elämä on täällä liian hektistä ja epäsiisäntä, ja täällä on liikaa ihmisiä”, Dani toteaa.

”Haaveilen myös, että voisin päästä joskus opiskelemaan Missouri-synodin pappisseminaariin ja että pääsisin toteuttamaan kutsumustani pappina. Kirkollinen tilanne näyttää tällä hetkellä siltä, että minun ainoa mahdollisuuteni päästä tekemään pastorin työtä on Luther-säätiössä”, Dani kertoo.

Tuhlaajapojan paluu

”Usko merkitsee minulle pelastumista helvetiltä. Olen saanut jo kasteessa uskon lahjan ja lapsena hengellisen kasvatuksen, mutta olen myös elänyt tuhlaajapoikaelämää nuorempana. Siirtyessäni ala-asteelta yläasteelle aloitin rellästämisestä ja tein kaikenlaista typerää aina lukion puoleen väliin asti. Olin kuitenkin aloittanut ala-asteella Raamatun lukemisen ja päässyt siinä jo noin puoleen väliin. Lukioikäisenä sain sitten jostain ajatuksen, että luenpa sen nyt läpi, kun olin kerran aloittanutkin. Pikku hiljaa sana alkoi vaikuttaa minussa, ja usko alkoi ikään kuin palautua. Tämä ei tapahtunut mitenkään nopeasti, vaan vähitellen se valtasi elämäni yhä enemmän”, Dani kertoo elämästään.

”Lopulta päädyin melkein kuin vahingossa Kansanlähetyksen nuorteniltoihin. Aloin myös käydä isäni kanssa Raamattuopiston jumalanpalveluksissa. Sittemmin olen löytänyt hengellisen kotini Luther-säätiön jumalanpalvelusyhteisöstä.” Nykyisin Dani yrittää pitää

huolta siitä, että Raamattua tulisi luettua joka päivä.

”Iltaisin luen myös aina jonkun Psalmin ja hartauskirjallisuutta. Ne tuovat lohdutusta ja turvaa elämäni”, Dani kertoo.

Mariliina Metsävirta

Kuva: Anna-Paoliina Marttinen

